

"Uitgewist hebbende de schuldbrief ons rakende, bestaande in inzettingen, dat ons zeer tegen was, heeft Hij het uit het midden weggedaan, door het aan het kruis te nagelen".

En uit te wissen het handschrift, dat tegen ons getuigde, hetwelk in inzettingen bestond, en ons tegen was, en heeft het uit de weg geruimd door het aan het kruis te hechten.

Kolossensen 2:14

Wijsgerige joden trachtten de gemeente te Kolosse te verleiden. Hun dwaalleer bestond uit een mengsel van joodse en heidense ideeën.

Zij beriepen zich op visioenen..kenden vormen van onthouding..vereerden engelen..

Deze dwaalleraars probeerden in de kerk een volmaaktheid en wijsheid te brengen die boven het geloof uitstak.

Ze eisten het onderhouden van dagen, maanden en jaren. 't Zullen wel ijveraars voor de Sabbath zijn geweest.

Raak niet en smaak niet, en roer niet aan.

Welke dingen alle verderven door het gebruik, ingevoerd naar de geboden en leringen van mensen; dewelke wel hebben een schijnrede van wijsheid in eigenwillige godsdienst, en nederigheid, en in het lichaam niet te sparen, doch zijn niet in enige waarde, maar tot verzadiging van het vlees.

Waarom zouden we de goede boodschap van het uitgewiste handschrift prijsgeven voor de gestolen wateren?

Wat nuttigheid zouden we hebben aan het belast worden met de eerste beginselen der wereld?

Daarom: Christus alléén.

Deze brief is één lofzang op de allesomvattende betekenis van Christus. In en met Hem is de kerk dood en levend. Hij heeft het handschrift uitgewist.

Wat is het handschrift? Het handschrift is de Wet. De Wet in haar brede en diepe betekenis.

De Wet met alle rechten en inzettingen, geboden en verboden. Dát is het handschrift..het document..de uitdrukking van Gods wil. Dit handschrift draagt het merk van de Almachtige, Schepper van hemel en aarde, de enige Recht-hebbende.

Mijn ziel, herdenk met heilig beven,
Hoe God, met majesteit bekleed,
Zijn Wet op Horeb heeft gegeven,
Waar Hij deez' woorden horen deed.

Dit handschrift bestaat in inzettingen..dogmata..beschikkingen..uitspraken, vast en onwrikbaar.

De éne Wet bestaat uit onderscheiden geboden. Maar elk gebod is een dogma, en elk gebod is verbonden aan het éne wortelgestel: Liefde tot God en tot de naaste. Wie in één gebod struikelt, staat schuldig aan de hele Wet.

God is één. De Wet is één. Ze is ons leven. Wij hebben deze Wet, dit handschrift, ondertekend. Hoe hebben wij getekend? Doordat ons geweten Amen moet zeggen op het goede gebod. Wat kwaad is in het gebod? Het gebod is ten leven.

Buiten het gebod is de chaos, de ontbinding, de dood. Hebben wij deze wet niet getekend toen we het gebod beaanden?

Op vloek en zegen heeft het volk Amen gezegd. Denk aan de berg Ebal en de berg Gerizim.

Wij hebben moeten tekenen: Gods Wet is goed.

Des Heeren vrees is rein,
Zij opent een fontein,
Van heil, dat nooit vergaat.

De Wet des Heeren is volmaakt.

Dit handschrift is ons tegen. Dit document is ons zéér tegen.

Dit handschrift is een ons belastend document. Waarom? Vervloekt is een ieder die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet om dat te doen.

Wij zijn van 't heilspoor afgegaan. De zonde,

o, de zonde maakt van de Wet het ons belastend document.

We kunnen de schuld geven aan het handschrift... maar het gebod is heilig, rechtvaardig en goed. Is dan het goede ons de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is ons de dood geworden. Wij hebben getekend. Wij hebben erkend dat God goed is. Maar we hebben ons aan deze God niet vastgeklampt. We hebben onszelf vastgehouden inplaats van de Verlosser. Nu is de Wet ons tegen, zéér tegen. De Wet zegt: Je wilt mij hebben? Goed..maar dan moet ik ook u hebben. Wat bleek in de geschiedenis van de mensen? Wij zijn niet staande gebleven. We hebben overtreden. Israël heeft overtreden. De heidenen hebben overtreden, hoewel het werk der Wet in hen openbaar was. Nu is de Wet ons tegen, gans en al tegen. Wij brengen er niets van terecht. Geloven we het reeds? Werden we ontdekt aan ons totale onvermogen om Gods wil te doen? Ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont. Wat nu? Het goede gebod kijkt ons ernstig aan. Dit handschrift heeft immers ook de bedreigingen in zich? Vervloekt is ieder die niet blijft....

Ik ben niet gebleven. Jij bent niet gebleven. Wij zijn niet gebleven. Zo is de hele wereld verdoemelijk voor God. Allen zijn afgeweken en stinkende geworden. Joden en Grieken onder het doemvonniss.

Het handschrift is ons zeer tegen. Het handschrift kan ons niet verdragen.

Dit document is een steen om onze hals. Het zal ons meesleuren in de afgrond van het gericht. Als we denken dicht bij het eeuwige leven te zijn, opent zich de deur van de eeuwige dood. Denk aan de rijke jongeling: Eén ding ontbreekt u.

Denk aan de farizeeër. Hij balanceert op de rand van het verderf als hij zegt: Ik dank U dat ik niet ben gelijk alle andere mensen. Het vonnis is geveld. Eén woord..en de donder breekt los. Het gebod dat ten leven was is ons

ten dode geworden. Omdat wij niet deugen. Omdat we bedriegers zijn. Dáárom is het handschrift ons gans tegen.

Dit handschrift is uit het MIDDEN weggedaan.
Uit het MIDDEN.

Ja, het handschrift stond daar tussen God en ons.
't Is de hoge muur waar wij niet overheen kunnen.

Bij hen is Zijne majesteit,
Een Sinaï in heiligheid,
Omringd van bliksemstralen.

De Wet in het midden. Wie komt er door? Wij?
In eeuwigheid niet. We lopen ons te pletter op deze muur. We lopen ons dood...hoeren, tollenaars, farizeeën en Schriftgeleerden, wijzen en dwazen.

Alles en een ieder loopt zich dood op deze sterke veste.

De weg naar de boom des levens is geblokkeerd.
Wij komen er niet doorheen.

GOD KOMT ER DOORHEEN. GOD KOMT ER OVERHEEN.
GOD ALLEEN.

Want God was in Christus, een wereld met Zichzelf verzoenende.

Wij hebben beaamd en niet gedaan. Christus sprak: Zie, Ik kom om Uw wil te doen.

Christus, de Uitverkorene van de Vader.
Christus, het hoge Woord, door de Vader gesproken.

HEERE, Gij zijt ons geweest een toevlucht van geslacht tot geslacht...eer de bergen geboren waren.

Vóór de nood was er de redding. Vóór de dood, het leven. Vóór de vloek, de zegen.

Kom, lezer...hier past ons een " sela ", een herhaling, altijd weer de herhaling: Het is des Vaders welbehagen dat in Christus al de volheid wonen zou.

HOE is dat handschrift uit het midden weggedaan? Wie is sterk genoeg? Niemand anders dan de Sterke God, de Wonderbare Raadsman. Hij heeft Zijn handtekening gezet eer wij ons krabbeltje gaven.

Eer iets van ons begon te leven,
Was 't handschrift reeds aan Hem gegeven.
God in Christus heeft het gedaan. Alles. Hij
heeft de onbetaalde rekening betaald. Hij heeft
het recht der Wet vervuld. God is groot gemaakt.
Niets viel ter aarde van het goede gebod.
Christus heeft de wil van God gedaan. Sela.
En verder? O, dat belastende document. Er is
nog meer. Straf, uitwerping, de dood.
Wie draagt de straf? Jezus Christus. De straf,
die ons de vrede aanbrengt, was op Hem.
In een dodelijke omhelzing grijpt het recht Hem
aan. De afgrond roept tot de afgrond..
Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij ver-
laten? Daar hangt nu de ondertekenaar van het
handschrift met het handschrift aan het kruis.
Het hangt daar zo stil en bevredigd.

Het is Volbracht.

Zo hangt het handschrift in de glans van de
Zonne der gerechtigheid. Onze handtekening is
onleesbaar geworden. Eén handtekening bedekt
alle dogmata: Jezus..Christus..Zaligmaker..Ge-
zalfde.

De Wet is uitgevloekt. De vloek is dood. Jezus
is een vloek geworden, zonder in een vloek te
veranderen. Het recht der Wet is vervuld.

Het klare spreken van God drupt van de troon
uit de hoge hemel: Grimmigheid is bij Mij niet.
Ik zal niet meer op u toornen. Ik zal niet meer
op u schelden in der eeuwigheid.

Vrede met God door het bloed des kruises.

Kom dan, met schuld en zonde beladene. Nader tot
dit wonderbaar kruis. Hij trekt ons, tollenaars,
zondaren, farizeeën..

Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij? Het is u hard
de verzenen tegen de prikkels te slaan.

Gebetenen van de slang..dit is de oude en altijd
weer nieuwe boodschap van het goede Evangelie:

Heden is u gestorven Christus de Heere, op
Golgotha. Heden is u gestorven de vloek van het
handschrift.

De bazuin aan de mond: Onze zonden zijn ver-
slonden,
Onze wonden zijn ver-

bonden,
En der slangen kop ver-
plet.

In leven en in sterven. Daar liggen we afge-
takeld neer. Maar door alles heen wordt de
glimlach zichtbaar.

Jezus, in onze laatste snik. Jezus, in ons ver-
warde brein.

Jezus, tegen ons aanklagend geweten. Jezus, in
onze schuld en verlorenheid. Totdat de deuren
opengaan.

Poorten der gerechtigheid rijzen omhoog. Hoe is
het mogelijk.. Ja, Sion is door recht verlost,
en haar wederkerenden door gerechtigheid.

Geloofd zij God met 't diepst ontzag.
Hij is een God van volkomen zaligheid.

Laten we afscheid van elkaar nemen met enkele
bekende regels van Da Costa:

In het kruis zal 'k eeuwig roemen!
en geen wet zal mij verdoemen;
Christus droeg de vloek voor mij!
Christus is voor mij gestorven!
heeft gena voor mij verworven!
'k Ben van dood en zonde vrij!

Zalig, die in Hem geloven!
O, bestraal ons hart van boven,
Geest der Waarheid! God van heil!
Dat mijn ziele zich verlieze,
(dit's het deel dat ik verkieze)
in die liefdé zonder peil!

Looft, o Sion! prijst uw Heere!
De aarde luister', 't Lam ter eere,
naar uw heilig psalmgebruis!
Looft Hem, die de hel verplette!
Looft Hem, die Zijn volk ontzette!
Looft uw Koning aan het kruis!

D.C.O.

*